

„I dag, dersom I hører hans Røst.“

„Al, der er mange som siger: — 'Naar jeg ligger og skal dø, da vil jeg sige: Gud, vær mig Synders naadig!' En gammel Præst fortalte mig engang om en Mand som han ofte advarde, men som altid sagde til ham: 'Vaa min Tødsfæng vil jeg sige: Døtre, forbedr dig over mig' og da kommet jeg til Himlen lige saavel som nogen anden.' Men da han en Aften vendte tilbage fra Hævedet temmelig „glad“, stode han sin Røst mod en Stabelsten ved en Væg, og derfra bar det i Eften; de sidste Ord man hørte ham sige, var en gruelig Forbandede. I Et øjeblik saad man ham dø.“

Saaledes kan det ogsaa gaa dig. Du tror, du vil faa Tid til at omvende dig, men kanske vil en pludselig Undergang sluge dig, eller kanske din sidste Time Maar endnu, medens du sidder i Kirkestolen. Der naar dit Almeglas. Se Sandet løber. — Jeg lagde Nerse til et Sandhorn; det faldt saa stille, og dog syntes jeg, jeg hørte det falde. Ja, der er det! Hærets Tilsyn er Fald eller Fald af Sandhorn i dit Almeglas. Vindt bliver fortere og kortere med hvert Øjeblik; men for nogen ser Sandet næsten rindet ud; det er ikke en Sandstøv tilbage. Kogte saa Over iagen. Se, nu der er færre, saa se eller tre. Om et Øjeblik kan det ogsaa: „Der er ikke et tilbage!“

Sander, leo aldrig at du naar Tid tilovers! Det har du aldrig haft. Det har Mennesket aldrig. Gud siger: „Stynd dig.“ naar han beder dig sig fra Sodoma. Det maatte stunde sig; og var vis paa, at naar Manden taler til et Menneskets Hjerte, beder han ham altid om at stunde sig.

Saa længe Mennesket er i sin normale Tilstand, vil han gjetne nede. Men naar Guds Røst taler til Menneskehjertet, siger han altid: — „I dag!“ Jeg har endnu aldrig hørt nogen virkelig bestemt Røst der havde Røst til at opvække til imorgen. Naar Gud den Helligaand besætter sig med et Menneske, saa er det bestandig med Drebliffets Røgt. Synderen viser sig utaalmodig efter at han Frigjorte, han man saa Tilgivelse nu; han man saa

Barmhjertighed straffe, eller frægter han for, at Barmhjertigheden vil komme for sig.

God mig henvendte dig og Gud den Helligaand give, at min Vn maatte træffe dit Øjeblik. Gud mig lede enhver af Eder bekendt, at vi aldrig har Tid tilovers, og al Ederes Taus. om at der er Tid nok, er en af Saa lant Dristigheder; thi naar Manden taler til et Menneskes Samvittighed som træder han slebliffelig Opmerksomhed.

I dag, dersom I hører hans Røst, da forbedr alle Ederes Hjerte, som det stode i Jordstøvet. (Afr. 3, 7).

Send om, o Bønder, til dit hjem
Din Fader raaber: Kom!
Gaa til som en Frelst frem
I Sand og Høveden.
Send om! Send om!

O Bønder, til dit hjem send om,
Din Fader raaber: Kom!
Din Manden, Venden raaber: Kom!
Til Raadens Tilflugtssted.
Send om! Send om!

O Bønder, til dit hjem send om
Din Fader raaber: Kom!
Din Manden, Venden raaber: Kom!
Til Raadens Tilflugtssted.
Send om! Send om!

(Smaalt.)

Pallam for Sørede.

Naar en Sjæl bliver forret, anvender Herren sin hellige Sørgfærdighed paa Sjelen. Han har beredret nogle af os. Den Pallamkræfte, han benyttede til mig, sender jeg godt, og jeg skal aldrig glemme den. Udenpaastrifket led jeg: „Vender Eder til mig og bliver friske, alle Jordens Ender! Thi jeg er Gud og Iagen ødemere.“ Jeg var bange for Gud, indtil jeg hørte, at Gud var i Kristus, og at jeg skulde se ham til Gud i Kristus, og at den selvsamme Gud, som jeg frægtede, vilde frelse mig. Denne Høvederling var guddommelig straff i min Sjæl. Vordisanten sagde: „Vender Eder, for den til ham, det er alt, hvad der tiltrænges.“ Han sagde: „Al ham kan et Udflugt se ham, til ham kan en Evende se ham. Se du ogsaa her til

ham.“ sagde han. „Det og intet andet trænges.“ Forstod jeg ham virkelig ret? — at det var gjaldt at se den til Kristus dænde paa Korset for mig og se Gud gjøre Faldet for min Sund i Saa lant Person — at jeg skulde se ham til ham, og saa dermed leve? Ja, netop saaledes var det, og jeg saa den til ham. Min Vn blev forsvundet, og fra det Øjeblik af kom jeg sige, hvad en Salmedigter kan hamst sige:

Al siden jeg i Troen saa
Dit Mod, der Udbrød sprang,
Mit Hjerte altid nynner paa
Det nye Jersens Sang.

Østten Pallam den er, denne treflende Klarhed! Hvor sødt den drøppet ind i Sjelen! Herren viser den laarede Sjæl, at nattet den er fald af Sand, kan den bortføge den. Sand uden at frænde Hæfærdighed, nemlig naar Sjelen tror paa Jesus. Gud og saa denne Pallam til at stode et Øjeblik. „Al, til for alle vilde som Jaarene, vi vendte os, hver til sin Vej“ — denne Høvederling laaret os. Men nu: „Herren lod vores alles Høvederlinger mede ham.“ Ingen Pallam fra Østten var nogenstunde saa kraftig som denne. Støffets høvedernte Stader, dersom du nu vil forsøge dig paa Gud, da stodes den Sand ikke mere; den lagdes for over atten Hunderde Aar siden paa Kristus. Den store Jersens; han blev strøffet derfor, og han har kastet den lag sig i Saa lant Dø. Du har haat Tilgivelse, og bort i Fred.

Du hører med dit bare Mod
For mig og alle souet,
Og gjort fuldkommen Sundetol
For evig Dø og Hamet,
Om vi si ubødderdelig
I Sunden og forufter,
Og forsukter
For Kru i Dummerig
Ved Vantro vor og Røstet.

Og om jeg havde Sønder Her
End Saa lant Sønd i Menade,
Og Saa lant som min Uvord for
Med Kristelig mig trængte,
I Troen kan jeg træde med
Med Jesu Vordsteds Raade
Og den Raade.

Jeg hører i hans Mod,
Som et her Raal og Raade.
(Smaalt.)

Titans: eller den Ugudelige Dø.

En Ugudelig Dødsang er den naturlige Rodstift mod den Stode, som kan ved sit Vn og sit Høvederlige Fremmel har gjort andre. Den Person, hvis sidste Time jeg her vil beskrive var af høj Vn, havde god Forstand og fortreffelige gode Egenskaber, men havde været et aldeles gudløst Menneske. Han blev gift med si skøndelig Jentimmer, hvis Dø han tilstodede ved sine Udsvæveler og værdig Opførsel. Det eneste Barn, som han havde med sin Dødra, gjorde han uretles derved, at han ved sin uordenlige Udødelagde sin Frøndom.

Jeg kom til ham Almen for hans bedrøvelige Endeligt. Han havde ingen andre hos sig end sin Vn og en fortrolig Ven, som var ham meget kjær, men som han ved sit flette Fremmel havde gjort uheldig. — Straks jeg kom ind ad Døren lagde han: „De og Vn og Vn kommer for sent. Naar har I overten Vn eller Saa lant mere og nu vil I gjøre Underverk og opvække mig fra de Døde.“ Jeg sagde: „Gud er barmhjertig.“ „Ja“, svarede han, ellers havde han ikke skænket mig saalænge i mine Synder. Gud har han ikke gjort for at frelse mig? Men tænkt, min Udstand har været for stærk — jeg har med Vn løbet i Jordstøvet.“ — Jeg begyndte at sige: „Den vilstande Jersens — —“. Men han udbrød straks: „Tyst, ti med dette Ravn! De faar mig kun Dette Ravn er den Klippe, hvorpaa jeg nu stoder mig og gaar fortabt. Jeg har fornegtet hans Ravn og bestøttet hans Raade.“ Han vilde ingenting høre af mig og ingenting sætte af de Vn og Vn og Vn med ham, men saa stille som meget som Saa lantmens Smerter tillod, indtil Morken slog. Pludselig raabte han med stor Skrek: „O Tid, o Tid! det er Ret, at du nu staar din egon Kirker! Se, du er nu falden fra mig! — — — En Mand! Al, en Uge — jeg begjærer ikke at Kar, hvorefter jeg bestøtter et best Mordere.“ Da jeg sagde, at Himlen

var et saligt Opholdssted. Jaarude
han: „Vests værel! Himmelen er
tabt! Himmelen er for mig den
skæffeligste Del af mit Helvede.“
Jeg bad ham bede. Han svarede:
„Bedet J, som kunne. Jeg har al-
drig bedet og kan aldrig bede. Jeg
har det heller ikke nødtigt. Himme-
len prædiker for min Samvittighed
om min Gældighed.“

Da hans Bøn herved blev saa be-
regt, at han begyndte at græde, sagde
han til ham i en søn og barmhjertig
Tone: „Svar dine Tørrer for dig selv
W, det er nok, at jeg har gjort dig
ufølelig! Du behøver nu ikke at
græde over mig, hvorvid du kun for-
gæver min Plage.“ Ved disse Ord
vilde hans Bøn, der blev meget be-
regt, staa op og gaa bort; men den
høflige Altonen sagde: „Nei, nei,
bliv her. Du kan endnu frel-
ses her, hvad jeg har at sige Dig.
Din skæffelighed har jeg ikke talt for
dig, og med hvilken skæffelig Op-
mærksomhed har du hørt og troet
mig. Men se nu min nærværende
Tilstand og se deri en sikker Udgang;
paa vor Tro og vor Liv. Dette mit
Vegeme er nu udsat af og bestaar
ligeledes som af Svagheit og Gældig-
hed; men i og med dette faar Sjelen
ny Styrke til at tænke og overtænke
at erindre, at søle og lide. Hvad
følger heraf andet, end at det Væsen,
som paa en saadan Maade kan leve
midt i Døden, maa være udsættelig.
Og hvad nu Gud angaar, saa for-
ingen anden end et almægtigt Væ-
sen lægge det paa mig, som jeg nu
hænder.“

Jeg var allerede i Begreb med at
lyskænke ham til Væsendelsen af Dis-
se to første Troesartikler, da han
særskilt og sagde: „Nei, nei, lad
mig tale, thi jeg har kun fort
Tilbage. Bedrøvelsen over mit for-
bigaaende Liv styrter mine Tårer
høvedfuld ind i Øinene, og en
gjæmmentrængende Frugt for det
Tilkommande laster dem atter til-
bage ind i Lidet. — Jeg vender
mig paa alle Sider, og endda lyser
ingen Straale af Gode. Hvadde du
Kaldelsen af den Værde, som tænger
paa mit Hjerte, saa skulde du med
Martyrerne kopped om at blive de-
stret til at vindes ved Lidelsen og
taks Gud for de Vær, som skulde
ende dit Liv; thi de varer jo ikke
evige. — Den Tid var jo ikke
undskæffelig.“

Jeg er ikke istand til at beskrive,
hvor bevægede vi blev ved denne hans
Tale. Men — hvor forskrækkede blev
vi ikke, da han straks efter med stræ-
tende Bine og frugtfuld foedret
Seligstret raabte: „Min Tale
har forgiftet min Bøn! Min Vid-
skæffelighed har gjort min til en Eg-

ger. Min Utidighed har nydet min
Vælgelsel. — — — Er endnu ikke
helvede aabent nok for mig? — —
W, du af mig foragtede; men høst
langsomme Gud og Frelser! — —
Ja, Jesus Helvede tjener mig nu til
en Frelser, dersom kun dets Over-
sunn gjenne mig for dine Bredes-
blik!“

Dette Ord var de sidste han talde
nedens han endnu havde sin For-
stand; thi i dette Øjeblik tabte han
Bevidstheden. Hans forkræffelige
Jaløvidningskraft fremstillede for
ham saa uafelige og rædselsfulde
Ting, at de af mig hørfen kunne af-
males eller eftersiges eller forglem-
mes. Inden Sølens Udgang havde
de ædle, unge, skille Altman op-
gav sin Mand.

God skalle vi sige dertil?
God siger Skriften?
„Hæret ikke vild! Gud lader sig
ikke horte; thi hvad et Kænne-
kaar, dette skal han og høre. Gal.
6, 7, og aller: „De være gjenstrid-
ige og bedrøvede hans Helligaand;
derfor samvendes han for dem til en
Siende, han, han stred imod dem.“
Es. 63, 10.

Det er foriardehligt at falde i den
levende Guds Hænder. Ebr. 10, 31.
Se videre Ordsp. 1, Kap. Ivar Vers
24—30.

Jorsom ikke Herrens Radværel!

Hvor nødvendigt det er at bruge
vort Herres Jesu Kristi Vegeme og
Blod, ved alle de, som i Du og Hjerte
retellig hænder den Herre Jesum.
Saa langt du hænder den Herre Je-
sum Kristum for din Herre, saa langt
skal du bruge hans hellige Radværel.
Saa langt du vil, at han skal være
din Frelser og din Frelser — Jee
samt Du vil, at Kristi skal være
din Frelser, lad og sige dig med
den Helligaand — saasamt Jesu
Kristi Tod skal komme dig til Gode,
— saa langt hans Døds Hufommæ-
le er dig fjer — saa langt du vil ho-
ve din svage Tro stærket — saa langt
du vil have Guds og Jesu Kristi
skæffelighed iadstillet i dig; da skal
du gaa til Herrens Bord, ad Jesu
Kristi Vegeme og drille hans Blod;
thi han har stillet denne Radværel
(1 Kor. 11, 27, 28) til et Vidne-
om at alle de, som hænder Jesum
for deres De rre og kan prøve sig
selv, skal komme til dette Bord og i
saa Maade bestende sig for hans Tje-
nere og nderjoatter. Jesus har ind-
stillet denne Radværel i den jelsam-
me Nat da han gik til sin Tod og
Vine, for dermed at erindre os om
et naar Sindens og Tødens Nat
indtrænger sig paa os, da skal vi æde
hans vælsignede Brød, som er i Kristi

li Vegemes Delagtighed, og drille
et den vælsignede Skalk, som er i Kristi
Blods Samfund, og saa i denne
Kofls Kraft vandre gjennem Tødens
Jammertal ind i det evige Liv. Du
som er joag i Troen, sold i Hjertelig-
heden, som hid og lod her din Tre
stretes, lad din Hjertelighed her op-
lændes til Gud og til din Kæfte.
Brochmand.

Tre Dage af Helleerts Liv.

(Fra Tyll).

I en Hiden Stue i „det sorte Værel“
i Veipag sad en Dag (det var paa
den Tid, da Svovelskrigen endnu
svang sin brandende Fakkell) en
Mand ved Skrivebordet og læste
til Gode i Gaanden. Hans Udseende
var lidende, hans Vegeme svage-
ligt. En hold Samvittighed bedækkede
hans Gode, og en Sirtjesflober
omhullede hans magre Vegeme. —

I Værelset saa man straks, at det
var en Herds Værel; thi langs Væg-
gene lag Holde, paa hvilke en
Rængde Bøger stod i Række og Ge-
led, fra Brovaderformalerne i Holts
lige ned til det lette Jufanteri i
Poudey. Paa Bordet laa forørrigt
saa Bøger, og blandt disse en
Bibel, paa hvilke man saa, at den
for hvem den laa oplagen, meget
ofte læste i den. Oplaaet var det
andet Kapitel i Job's Bog, og ved
det tiende Vers, som lyder saaledes:
„Skulde vi alene tage imod det Gode
af Gud, og ikke tage imod det On-
de?“ laa et Kærte og Stedet var
understrøget.

Hans Blif hulede paa et Blod,
som laa foran ham. Det var be-
skrevet med Vers, som han gjenmem-
læste; nu og da tog han Penner,
strog et Ord ud og strog et andet
over, fatten en Røddel over et i, eller
tilføiede et Skilletegn, indtil han var
tilfreds dermed.

Denne Mand var Christian Järch-
tegot Helleert, og de Vers, som han
just havde fuldeent, var den fuffte
Salme: „I mange gode Dage“ ojs,
hvilken han tilfyndet dertil ved det
omtalte Sted i Job's Bog, just havde
digtet. Det gik Hilleert som mangt
et andet ærlig Kænnefæarn — der
indtraadte nemlig ofte Ede i hans
Jandagter, der desuden ikke var me-
get betændelig. Just nu var det Til-
fredet, og for at sige den fulde
Sandhed, der var ikke et Skilling i
hans Lomme. Den forogaaende Dag
hadde han endnu 30 Taler i Ringen-
de Munt, og de havde han bestemt at
løbe Brænde for, thi det var iskoldt,
udenfor; en varm Oun var derfor en
Løbet efter! Herren barer Lommen
dobbelt Vælgjertning, og — hans foran,
forat de Gæster skal løbe ef-
Brændeferraad tal i det huleste til her. Kæen.”

endnu i otte Dage, naar det gik
godt. I Jandagter havde han in-
gen hvile. Det var ikke nogen be-
nagelig Udfigt, og det laa derfor den
jagelige Mand, som desuden lettelig
frø, noget frangt paa Hjerte, naar
han tænkte paa at det snart var for-
bi med hans Brænde. Deraf kom
det ogsaa, at det var temmelig soldt
i Værelset, og Isblomster begyndte
at stad epaa Binduerne, Blomster,
der foruden Mangel paa Luft og
Færve ogsaa ellers har noget Ube-
nagelig for den, hos hvem de vokse. —
Men Helleerts pleide, naar Sienden
beoværet med Befyringer angreb
hans Kollighed, at gride til et andet
Gaanden, som altid slog Sienden og
overalt staa ham, nemlig Gaandens
Sverd, som er Guds Ord. Sa-
ledes havde han ogsaa denne Kær-
ten grobet til Gudsordet og staa-
et dette Sted i Job's Bog og læst
det med stor Andægtighed.

**Liges en Drengh, Gud kan have,
naar han lader Værel dø i en tid-
lig Alder.**

Det eneste Barn var ved Tødens
berøvet og Vælgpar, der just ikke var
meget kristeligfindet. Hyllobt gav de
sit Wisbag tilfyende med denne Her-
res Frelse og spurte ogsaa sin
fronne Skolelærger, hvorfor Gud
— dersom der virkelig eksisterede en
snadan, kunde vilde tage deres eneste
Barn fra dem. Herrens Tjener so-
vede dem at han i den Vigtale, han
skulde holde over deres Barn, vilde
gjøre Rede derfor, og gjorde ogsaa
dette ved Slutningen af sin Tale paa
følgende Maade:

„I vil endnu vide af mig, hvorfor
Gud har taget Ederes eneste Barn
fra Eder. Kævel! Han vilde ogsaa
fra Ederes Familie have en i Himme-
len. I Gæster vilde ikke ind i Him-
melen og havde heller ikke villet la-
de Ederes Barn komme ind, om det
var forklævet i Ederes Bærelvgt.
Hører videre i Vignellen: Der var
en god Hjerde, som i sin Joarell
hadde lagt berligt Foder tilrede for
sine Faar. Den oplod Tyren til
Stalden paa vid Væg, men Joarens
ville ikke ind. Lango holdt han
paa at jage omkring efter dem i
Gaanden, men de veg altid paans
fort fra Tyren. Da greb han et af
Hammen fra Hjorden og bar det
foran, og se, da løb alle de ældre
Faar efter. Den gode Hjerde er
Kristus; den aabne Faarell er Him-
melen; Lammen er Ederes Barn. —
Har I endnu et Forælsdret, da
udenfor; en varm Oun var derfor en
Løbet efter! Herren barer Lommen
dobbelt Vælgjertning, og — hans foran,
forat de Gæster skal løbe ef-
Brændeferraad tal i det huleste til her. Kæen.”

For mange er det en Gaaude.

Hong Frederich af Preussen, hvem man pleiede at kalde den gamle Fritz, var en Dag ude paa en Ridetur, da han fik Paa en gammel Bonde, der under minster Sang pleiede sin Ager ved Siden af Beien.

„Du maa have det godt, Gamle,“ hillede Kongen. „Tilhører ogsaa Ageren, paa hvilken du saa flittig arbejder, Dig?“

„Nei, forrede Bonden, som ikke hende Kongen. „Saa rig er jeg dog ikke; jeg pløjer for Dagleen.“

„Hvor meget fortjener du de om Dagen?“ spurte Kongen videre.

„8 Groschen,“ forklarede Bonden. „Det er ikke meget,“ sagde Kongen. „Maa du saa dig igjensætt dermed?“

„Saa mig igjennem?“ udbrodt Bonden. „Det maa vel adskillig videre.“

„Hvorledes det?“

Bonden samlede og sagde: „Naa, siden I har Vist til at vide det: 2 Groschen forbringer jeg til mit og min Husfrus Udsomme; med 2 betaler jeg gammel Skuld, 2 laaner jeg ud, og 2 giver jeg for min Agerers Skuld.“

„Det er en Gaaude,“ sagde Kongen, „det kan jeg ikke forstaa.“

„Gødt,“ sagde Bonden, „saa vil jeg forklare det. Jeg har i mit Hus

to gamle Forældre, som ernærede mig, da jeg var et fogeligt Barn; nu, da de er joog, maa jeg ernære dem — det er den Skuld jeg har af arbetaale, og hovepaa jeg daglig anvender to Groschen. Det tredje Par Groschen, dem jeg laaner ud, anvender jeg paa mine Byen, for at de kan have noget retskaffent og ogsaa en fristelig Underbøining; det skal en gang kunne min Husfru og mig til gode, naar vi bliver gamle. Med de to sidste Groschen forlægger jeg to iagelige Søstre, hvem jeg setop ikke behøvede at forjærge — Disse to Groschen giver jeg ogsaa ud for min Agerers Skuld.“

Kongen, hvem dette Svare behagde meget vel, sagde nu:

„Det er ret, Gamle, men nu vil jeg give dig en Gaaude at løse. For du fort mig for?“

„Aldrig,“ mente Bonden, „inden 5 Minutter skal du saa se mig 50 Gange og bære alle mine 50 Ligemeend hjem i Kommen.“

„Det er en Gaaude, indrømmede Bonden, „kan jeg ikke saa løse.“

„Naa, saa vil jeg gjøre det,“ sagde Kongen, og greb i Kommen og rullede ham 50 Minuende nye Guldbulater, paa hvilke hans Billede var trykket, og sagde nu til den forbandte Bønde:

„Hvinden er god, thi den sendes Gode fra Vorherre, og jeg er hans Gudsforret. Hævet.“

Naar tier du da?

En Kvæker, Thomas Skilleton, reiste engang fra Hamborg til Kiel, hvor han besøgte den bekjendte Præst Klaus Harns, som dengang var Diakon ved St. Nicolaus Kirke dersteds. Om dette Besøg siger Harns i sin Visdomsbeskrivelse følgende:

„Ved Sommerferien fik jeg Besøg af mange, deriblandt en Kvæker, Skilleton. Jeg fortalte ham, hvor meget jeg talte for Menneker og med Menneker, offentlig og i min Stue. Hans Brev forundret derover, og sagde, idet han klappede mig paa Skulderen: „Du taler jo bestandig, naar tier du da, og hører efter hvad Manden har at sige dig?“ Na, det var et Ord. Jeg ved ikke noget, som har virket saaledes paa mig i min Gudsordsgjættning. Jeg har som en Virkning af dette Ord langt mere end tidligere søgt Enjanshed for at være alene med min Gud.“

Kvækerens Brev — besjættede Harns senere — gjorde intet Afbræk i hans Arbeide.

(„Luther'sk Sendebud.“)

Hjælp mig.

Hjælp mig med mit eget onde Hjerte Hjerte Prester, o forbarm dig Dig Du, som hender graat min blide Smerte. O, du ser, hvordan jeg saander mig.

Alt det rodnar, alt det mørke, love O, det har saa ster en Mægt i mig. Og dog vil jeg, Herre Prester, have, At mit Hjerte skal tilhøre Dig.

Hjære Prester, ingen du forsløder, Derfor kommer jeg saa trogt til dig. Og jeg dig mit hage Hjerte byder, Hjære Prester, hjælp, o hjælp dog mig.

Man i dig jeg Lygdom kan finde For min Smerter, for mit Hjerteskaar, Er da i mit Hjerte inderst inde, Werker jeg, en Kruft fra dig udgaar.

O, nu merker jeg, du er tillede Med din Lygdom, din Kruft og Fred, Og jeg indle maa af idel Glæde Over at din rige Hjærlighed.

Dig He evig Lov og Tak og Ære, du, min dyrebare Agermand! A mit Hjerte jeg din Lov vil bære; thi foruden dig jeg intet kan. („Luth. Sendebud.“)

„Da tog Jesus Brøden og tullede og dulle dem ut til dem som sad der, ligesledes af Smaasiffene, saa meget de vilde have.“

Dr. G. Casoli er tilfjættet sine nye Kontorer i „Fidelity Building“ paa 1ste og Broadway, 8de Etage

C. O. Lynn Co.

Skandinaviak Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Lien's Pharmacy
Skandinaviak Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøyagtlig
d. 7314 1102 Tacoma Ave.
from Norway
Phone Main 504 Tacoma, Wa.

Godt Udvalg af Bibler, Psalmebøger og kristlige Bøger haves paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.
J. F. VIBELL CO.
1114 Pacific Ave. Tacoma

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

Berglund Bros.
Kaffehus
Budske Sort Kaffe i Byen med Pjog, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
1308 Commerce St. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash.

Ben Olsen Co.
Plumbing
and Heating
Main 292-A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

20th Year
Opens
Sept.
22

Second
Semester
Opens
Jan.
25

Gym. Building

Main Building

WHERE IT IS.—At Parkland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.
WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.
WHAT IT HAS.—Nineteen years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a new gymnasium, a well furnished library and laboratory, the hearty goodwill of former students.
WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, or life.
ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, Science, Natural, Christian, Business, Commercial, Domestic Science. Special department for handicapped. Strong courses in Piano, Violin, and Voice.
ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletic, Band, Orchestra, Chorus, Glee Clubs, Debating, Literary, and Mission Societies.
SPECIAL FEATURES.—Humane discipline, best influences, fewest possible restrictions, short terms, no entrance examinations, great freedom in selecting courses. Students may enter any time and find classes to suit them. All are welcome regardless of age, nationality, or church connections.
EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, and washing, 88 weeks, \$180; 15 weeks, \$94; 8 weeks, \$50. Cheaper to attend school than to pay your board at a hotel. Catalogue tells how we do it. Write for it.
Address
N. J. HONG, Principal,
Parkland, Wash.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association. Redaktør: Pastor O. J. Ordal. Phone Main 4270. 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Bladet koster

For Aaret \$ 1.25 For Aaret til Canada eller Norge L.99 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash. Nyheder man sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adressforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, saa sendes straks opgave hende den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Gjæld.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

M E R K.

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager tilsænt to Uger før Kvitteringen kommer. Hvis der indemiger sig Feil, som ogsaa kan hinde, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det ret vanskeligt at faa det rettet. Håb os ogsaa med dette.

R. A. Ward, Parkland, Wash., er nu Redaktør for Børnehjælpen i Parkland.

Alle Penges til Hjælpen sendes til ham.

Alle Penges, som sendes til Herald, bør sendes adresseret:

Pacific Herald, Parkland, Wash.

Send alle Penges til Redaktøren da det holder Bedst.

Til Læsere.

Forretningssjæveren beder om, at alle, som staar til Kæst med Betaling for "Pacific Herald," vil være saa venlig at indsende Pengene straks, om det er muligt. Regnskabsaaret afsluttes sidste Mai og vi vil gjerne faa rigtig mange Penges, saa vi kan give en god Rapport om Herald's Financer.

Men det ikke, send Penges straks!

Vi finde Feil.

Det er ingen Skam at finde Feil. Der skal kun en skiden Ringer til for at sætte en Iug Pæl paa et holdt Papir. Jo hødere Papiret er, des lettere er det at sætte Pæller paa.

En Gris kan rode op og ødelægge hvad en Gartner har arbejdet med i lange Tider for at faa pent.

En Gøse kan sparke istykker Blomsterbedden og ødelægge paa nogle faa Minutter, hvad der er laaret istand med stor Møje.

Det er let at finde Feil hos de

Kristne. Der skal ingen Kunst til for at sætte Pæller paa dem. Et uadvisfuldt Menneske kan med sin Sladder ødelægge den bedste Aarsjert.

Klædret, men ikke arbejde.

Der er en hel Del Mennesker, som hadlig har det travelt med at klæde det kristelige Arbejde. Saa og saa skalde det drøes. Hvis bare de selv havde med Vedelsen af gjære — saa klæde der snart blive snart op og ned paa hule Verden. Disse Højlydere er altid ude med sine Grunde for at opføre Ufuldkomnebeder og Feil blandt de kristne Arbejdere.

Et Indretningsfolk hoder ofte paa sine Mennesker, som lider af Tømmelinge. De sidder ud sin Tunge, disse hadefulde Folk, idet de giver den for meget af bestille ved af denne hadige Klædret og Klædret.

Om man mermere lærer disse Klædretlige Mennesker at hende vil man snart opdage, at de gaar der paa Jorden som et stort Kul. De lægger ikke en Vægt i kort Folks Øre. De selv giver ingensting for at hjælpe frem Guds Sog i Verden. Hvis de virkelig var Arbejdsfolk i Guds Rige disse Mennesker, fik de ikke saa god Tid til at være Skuffelse for Hævelen.

Alt Naad er til alle Klædretlige Mennesker:

Guld en med Ederi Delige Aar og Møje. Og da al denne Klædretlige ufer Røngel paa gammel Udsættelse vil jeg lige: Tog sat med Aar og Kraft paa et ædel og opbyggende Arbejde. Det lyder Lusen Naad fra Tilsner af forfælede og lidende Mennesker som trænger var Sympati og var Hjælp. Klædret skæler dem ikke, men gode Ord og gode Bjertinger er fulde af Røngel og Hjælp.

Det kan være, at mangen Herre har flere Feil og Skandaler, men den kommer nok frem med Væstet til sidst.

Saur, Karfen.

Dette kan amendes paa alt Ardehgt Arbejde.

Struhuggetens Ieg Celler.

(En japanesisk Fabel.)

Der var engang i Japan en lilla Stenlugget, en simpel Arbejder i et Stenbrud. Hans Liv var haardt — han arbejdede meget, fortjente lidt og var alt andet end fornøjet med sit Lod.

„Blot jeg kunde blive saa rig, at jeg fik hvide ud, at jeg fik søde paa

bløde Lapper, indkjøbt i en Kasse af tuf Silke.“

Lette Sol opsendte han til Himlen, og en Engel hørte det.

„Du Lasse skal blive opfyldt,“ sagde Engelen til ham. Og med en Wang og han rig, sov paa Bløde Lapper og hullede sig ind i en tuf Silkekasse.

Da drog Rejseren fort. — Foran ham red Heraldet, efter ham et krasende Følge af Klædret, og han var omgivet af Tjenere, der var en ubere, guldglinsende Solkærm over hans Hoved.

„Naad hjælper det mig at være rig,“ uandede Stenlugget, naar jeg ikke kan ride ud med Følge og med en Guldparasol over Hovedet. Hvorfor er jeg ikke Reiser?“

„Du skal ikke Reiser,“ sagde Engelen. Og han blev Reiser. Han havde Klædret foran og bag sig, og Tjenere, der var en ubere, guldglinsende Solkærm over hans Hoved.

Men Solen udsøfede Landet med sine brandende Stråler og den store Vægt, der glimtede i det blanke Væs, gjorde vadt i hans Næse.

„Ja, det er rigtig vart at være Reiser,“ klængede Manden, „naar Dagens Lede bringer mig til at forsvæge, og Solen altid lader mig føle sin Magt. Saur jeg kunde være Solen.“

„Na — nu er du vel foraglet,“ sagde Engelen. Thi Rejseren var bleven Solen, han sendte sine Stråler op og ned til Svire og Bønder, og han afsøfede Urterne paa Marken og brandte Jorternes Kæjner paa Jorden.

Men nu gled der en Sky mellem ham og Jorden. Den holdt Solens Stråler tilbage og hindrede dem i at træffe Jordenes Overflade.

„Det er Kraft,“ raabte Solen — „en Sky, der er istand til at modstaa min Magt — det var meget bedre at jeg var en Sky.“

„Godt,“ sagde Engelen. Og Forhandlingen skede i samme Fæle. Den nye Sky sejlede stolt mellem Solen og Jorden og hindrede saa fuldkomment Stjerneve fra at brude igennem, at den snart saa Jorden bedøkket med sine Skygger. Derpaa fød den store Regnskare og Skybrud faldt ned paa Marken, saa Planterne gik over sine Brøder og ødelagde Guden omkring. Jule kunde modstaa Overkommeleens Magt — han et Fjeld stod aldeles uskadt og urørlig. Forghæves brød det vild: Sand imod det i Kæjner. Fjeldet var ikke, men de frøende Følger sukket med det Lod.

„Fjeldet er altsaa min Corrmand“ sagde Sten — „jeg kunde ønske at jeg var i det Sted.“

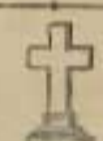
„Det skal du blive,“ sagde Engelen og Sten blev forvandlet til et stort uroffelig Fjeld, uafgjort for Solen? Blod, ligegaldig for Regnskarene og de oprørte Følgers Kæjner. Men ved sin Fod var Fjeldet en Vand med et fattigt Fjere, der var beordret med en Meisel og en Hammer, hug Stykker ud af Fjeldet og siden byggede dem til for at bruge dem til Bygningsten.

„Quod er dette?“ raabte Fjeldet. „Har et Menneske Gode til at bygge Stoffer af mig og gjøre min Grundvold afstær, saa er det nødvendigt at jeg bliver et haardt Menneske.“

„Er som du vil“ sagde Engelen. Og saa var han igen, hvad han før havde været, en simpel Arbejder i et Stenbrud. Hans Liv var haardt — han arbejdede meget og fortjente lidt, men han havde lært at være fornøjet med sin Lod.

Vad os være tilfreds med vor Stilling. Brugt vi vore Kræfter vel og med Ven til Gud, vil han velsigne det, saa det skal bringe Lykke og Velsignelse.

„Gudsfrugt med Nøjsomhed er en stor Gudsing.“

Mr. Andrew Lundemo, som i længere Tid har været Ing af Læring, afgik den 14de Juli, som vi tror, ved en fælig Tød paa Mountain View Hospital. Mr. Lundemo var 53 Aar gammel. Han blev jordfæstet den 17de Juli fra Lynn's Kapel. Pastor O. J. Ordal forrettede. Miss Florence Johnson sang to Soloer og Miss Marcel Hall akkompagnerede paa Piano. Mr. Lundemo efterlader sig Hustru og seks Børn, John, Palmer, Gerhard, Edwin, Wabel og Nina. Gud tvivle de Tørgende. Mrs. Lundemo har haft megen Sorg, men Gud store alt til det bedste for de Troende.

Festgudstjeneste og Picnic.

Stor Festgudstjeneste og Picnic holdt næste Søndag den 25de Juli i Kaniton Park. Det er Mandforeningen i Vor Herrens Kirke, som har faaet Fjellen istand og som indbyder til Deltagelse i den. Alle Menighedens Venner, Foreninger, frivillige foreninger, Søndagskolleger, Ungdomsforeninger, samt alle Bønder eller er hjerteligt indbudt til Fjellen. Kaffe og Tilbehør serveres frit af Mandforeningen. Tag Nøjsomhed med og faa Følge. Det vil blive en stor Festdag. Gud vel-

fige den. Hans Navn se Vre! Gudstjenesten begynder klokken 11. Pastor J. Guchtouset har lovet at prædike.

The Puget Sound Young People's Association has been invited to meet in Seattle (possibly Aug. 7 and 8; definite date later) in Rev. Stab's church.

We hope that as many as possible can come and that delegates will be elected from the various young people's societies without fail.

The program will be announced in next week's issue of the Herald, if possible.

Yours truly, Frank W. Peterson.

Fra Vort Virkefelt.

Seattle (Ballard).

Søndag holdes ingen gudstjeneste i Zionskirken; men der blir holdt gudstjeneste ute ved Svanemish. Det er nemlig "Guild's" udsætt den dag. Dampskibet "Svanemish" er leiet for dagen; men da der er lavvande i Ballard søndag formiddag, maa vi ta botten fra Skiff County's bruggar ved foten av Madison St. om Kvarnen, medens vi om aftenen tar direkte ind til Ballard. Prisen er nedsat til 40 cents for voksne og 20 cents for børn retur. Vi samles paa bryggen inde i byen kl. 9:15 om morgenen.

Seft Tacoma ..

Immanuel's Kapel, R. 14de og Stevens St., O. Hagoes, Pastor. Gudstjeneste Søndag Klokken 11.

.. Seft Tacoma ..

Gudstjeneste i den Korst Luth. Kirke, Warner og 62 St., Søndag Aften Klokken 7.30, O. Hagoes, Pastor.

.. Tacoma, Wash. ..

Mrs. O. J. Ordal besøger denne Uge Skole og Benner i Stanwood, Wash. Pastor Ordal er ogsaa i Stanwood paa Puget Sound Prestelouferensens Rejse.

Mrs. John Molow og Datteren Marie besøger Skole og Benner i Stanwood og Bellingham.

Mrs. Gertrude Jvethem, som studerer Musik i Chicago, saa indom paa Rejsen hjem. Hun besøgte flere af sine Singskoler og Benner i Tacoma.

.. Vi har modtaget Brevet fra Prof.

W. Sifler, at han er paa Veien til Tacoma for at besøge fornufts Elever og han vil ogsaa gjøre en Tur til Mount Tacoma.

Vir, Wash.

Mrs. Hanna Ström, Parkland, er paa Besøg hos Miss Kelle Lee.

Religionskolen sluttes denne Uge. Lewis Kolias, Lærer ved Menighedskolen i Parkland, har været Lærer. Fredag Eftermiddag blir der Slutningsfest med Program.

E. Guldal har været her en Uges Tid. Han bor nu i Seattle. Han er frendes ved mindre god Sejbred, omend bedre end da han reiste herfra.

C. P. Auvande har i Sommer bygget sig et stort og pent Hus, som nu er taget i Brug. Ole Dolm er ogsaa færdig med at opføre et stort Hus Alex. Johnson har gjort adskillige Ubedringer og Forbedringer paa sin Bygning.

Hvert blir nok dyrt paa disse Tider. Man forlanger nu \$10 for Gaslet ude paa Marken.

Williston, Wash.

Lars Engen, som en Tid tilbage blev stopt tilredet af en olm Ofte, er nu saa meget bedre, at han kan være oppe og gaa omkring.

Cle Balli har forarbejdet en hvedes paa Tøbjønt, som han har foræret til Menighedens Kirke. En Tid tilbage levede han nogle befoemne Forde til Brug i Religionskolen.

Avindesforeningens næste Møde holdes hos Mrs. W. Hanson.

.. Avinderne har begyndt at tale om at bygge eget Vokale, da Menigheden ikke har noget Hus passende og bekvemt indrettet for Sammenkomster af en mere festlig Art. Nogen Bestemmelse er endnu ikke taget.

.. Slutningsfest for Religionskolens Væsen blev holdt sidste Søndag Eftermiddag i Kirken. Væsenet sang flere af vore norske og amerikanske Salmer samt fremtogde udenadlærte Stoffer. Avinderne beværtede den store Forsamling. Miss Marie Rugg, Vir, har været Værdinde. Undervisningen blev givet baade paa det norske og amerikanske Sprog. Ca. 80 Barn besøgte Skolen.

Past. Christensen fra Stanwood holder Foredrag med Udsnitte i Kirken Lørdag Aften denne Uge.

Mt. Vernon, Wash.

Menigheden besluttede paa sidste Møde at være med at brolægge med asfalt Section St., som gaar forbi

kirken paa Nordfiden. Sigeledes skal Kirken forbindes med Byens Vand- og Kloakledninger. Alt dette kræver betydelige Pengesudlag, men det hjælper, at der gives flere Kats Henslænd med den endelige Betaling, og saa har man imens disse nyttige og nødvendige Forbedringer.

Hundemødet hos Otto Sandgren Lørdag Aften var indrig besøgt. Efter Andagt og Program leverte Huset's Jøll Fortællinger, hvorefter de unge Jøll Anledning til at bygge sig ved lidt Væ. Mr. og Mrs. Anton Gøberg indbød til næste Møde.

.. Skole for Væsenet holdes hver Lørdag Eftermiddag kl. 2.

.. Stanwood, Wash.

Følgende gif ind og til Konfirmation i dette Vokale: Oscar Svendelin, Alond Sandson, Bernhard Lund, Gina Hanson, Grace Carlson, Alvin Nelson, Alfrud Carlson, Elvert Nord, Kristianne Rued, Althea Veau, Bertha Oksendahl, Dorte Svendal, Alina Svendal, Emma Jørgen, Margarethe Bjørntud, George Nelson, Dorte Visten, Marie Pedersen. Af de 32 som gif og læste hele Karet blev 18 konfirmerede. De øvrige valgte alle at gaa i to Kar. Den nye Klasse indskrives Lørdag De Sent. kl. 10 Jøll.

.. Mr. og Mrs. Elias Lund af Camano Menighed holdt Brev til Væsenet for Høstmanderne Alvin Nelson og Althea Veau. De alle Skrytninge var indbudne som de ca. 70 Personer. Alle blev modtaget med stor Gæstfrihed. Et musikantskole Kar sang. Pastor Christensen talte om Familiernes Taster for sine Konfirmander, og Student Norman Rodson deklamerede. Slangen indledte Familierne Dourude, Kjøben, Veau, og Lund. Festen var særdeles lykkelig og hyggelig.

Julekammer til Parkland Parochiem.

(Et 20. April til 1. Juni, 1915.)

Fra Parkland Avindesforening, \$50.00; ved Post. Geo. O. Lane fra Mrs. Hans Skjold, Custer, Wash., \$2.00; fra Mr. E. J. Truogvith, Tauson, Minn., \$5.00; fra Mrs. C. T. Sevland, Glencoe, Minn., \$1.00; fra Mr. Lanning, Parkland, \$1.00; fra Immanuel's Kirkes Avindesforening, Seattle, Wash., \$10.00; fra Mr. og Mrs. H. Johnson, Silvana, Wash., \$5.00; fra en Abonent af "Herald," \$1; ved Mrs. J. Pedersen fra Vor Jøllers Kirkes Missionsforening, So. Bellingham, Wash., \$5; fra Miss Ida Nelson, Parkland, \$5; ved Post. H.

PARKLAND MERCANTILE COMPANY

W. J. Preisora, Prop.

Dealers in Gen'l Merchandise Give us a chance. We are here to satisfy our customers.

Pris os. Vi gjør vort bedste i at tilfredsstille vore Kunder.

Harstad, fra Mr. Martin I. Kuffin, \$5; fra Mrs. Mrs. P. S. Hagulie, Arantla, Minn., \$1; fra John Enger, Arantla, Minn., \$1; fra Johnson and Son, Parkland, \$1; ved E. H. Knutson, en Del af Konfirmationsofferet ved The First Second Lutheran Church, Everett, Wash., \$7.14; fra S. E. Solstad, Jøll, Minn., \$5.00; fra T. Thompson, Parkland, Wash., \$20; ved Post. Theo. S. Kelle fra Hannah Raddumsen, Astoria, Ore., \$1.00; Total \$127.01.

Ved Post. S. P. Gulhaug, indleveret for den norske Synode, Vegarrenter, \$9; fra Post. H. Jorde, \$2; fra Post. Terrison, \$25; fra T. J. Hallison, \$18.00; fra Post. Sohan \$10; fra Post. O. J. S. Feus, \$1.50; fra Post. E. T. Home, \$10; fra Post. R. Veage, \$5; fra Post. Jos. S. Berg, \$2.50; fra Post. J. E. Hovsater, \$3. Total \$80.00.

R. H. Gaard, Notiserer.

Lutherisk.

Et taler laanegget om det lutheriske, og det alor vi ret i, saa længe vi tror, at det lutheriske er det bibelske.

Men vi blir saa let misforstaaet av laadanne, som ikke forstaa, at vi samles om det lutheriske, fordi det lutheriske sandes om Kristus.

Saa, vi blir aa ofte misforstaaet av dem, som vet, at de kun da kan saa vort fælle boet fra det lutheriske, naar de gif fælle et fællagtig indtryk.

.. Derfor talder dere ikke deres

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

Skager vi til Sparekassen ta Gange om Aaret

Dezrud aa med \$1.00 eller mere.

J. E. Chiberg, Pres.; W. H. Pringle,

V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.

C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't

Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Gen. G. Williamson, Directors

kirke bare ret og slet "kristne" og ikke "lutherisk," ja en, som tilhører den kirkeløse "Christian" Kirke, og grundene blev givet ham:

1) Vi tror, at der er kristne og saa i andre samfund, derfor kalder vi os ikke kristne fremfor andre men anerkender som kristne alle, som i oprigtighed tror paa Jesus som frelser.

2) At kalde sig "kristne" var nok i kirken første tid men ikke nu, thi nu kalder alslags forkyndere sig kristne (Unitarer, Christian Science, Russekkler etc.), saa navnet betegner intet bestemt trosstaendpunkt.

3) Naar en kalder sig lutherisk, da betyder endog, som det noget om det sirlige, hvad en saadan tror, og det som det ikke kan han bare læse den lutheriske kirkes første bekendelseskræfter, de er bygget paa Guds ord og forandres ikke.

4) Med navnet "lutherisk" følger vidnesbørdet om, at vi tilhører den levende, levende, levende og mest bibel-tro af alle de hundrede kirkeandlinger. Sæters mangfoldighed forvirrer Sindene; men næsten alle Sæfter er opstaaet udenfor de lutheriske lande.

5) Mange kalder sig "kristne," som forsætter Biblens verdale og totale inspiration saavel som frelsen i Jesu levende blod. "Lutherisk" betyder, at man tror hele Biblen samt frelsen ved Troen paa Jesu forkyndelsesord uden Henneskyld.

Derfor er selve navnet "lutherisk" en trodsfølelse.

6) No alle de store kirkeandlinger i Amerika, er den lutheriske den eneste, hvor ledelsesmedlemmer, moderne teologer og forkyndere af Biblens uforlidelighed ikke taales i prædiken eller professorens kateder. Være det er nok til at føle vreden og det vidnesbørd man afsætter ved at kalde sig "lutherisk."

7) No alle de store kirkeandlinger er den lutheriske den eneste, som helt tar afstand fra sensationel prædiken og alle forsikrer paa at bringe mennesker til vækelse ved helligsørens og hvoraf alle helligsørens men uder sig med Guds ords jævne prædiken og forlanger, at alle præster altid maa prædike lov og evangelium til vækelse.

8) Den lutheriske kirke er den eneste, som gennem aar og aarhundreder har stået fast paa sin oprindelige Bekendelse og dermed har vist at den bety, hvad den tror, og ikke senere har maattet forandre standpunkt. Alle andre kirkeandlinger, baade katolske og protestantiske, har forandret standpunkt i, eks. m. h. i middelalder, udvælgelsen, unionisme, bekendelsesrettrostrop m. m. m.

9) Endelig, til slut saavel som krist og fremt: Den lutheriske kirke er den, der læst drog frem for Dødet igien kristendommens oprindelige Være som Helligsørens ved Troen alene, og den er den eneste,

som idag — ialfald av de store Samfund — vilde nægte nogen Broderiskab i Almindelighed og Embedsbroderiskab i særdeleshed for fornyelsen av menneskets fald og dets gjenrejsning i Kristus.

10) No mindre betydning men dog værdt at ta med som en afslutning kan nævnes, at den lutheriske kirke — trods dens i aarhundreder vækkelige stilling som statskirke i Europa — under vore freisirkelige forhold har vist sin sande demokratiske natur, hvor samfundsaender, biskopper og kirkeaad kun er raadgivende og menigheden højeste autoritet i alle de sager, hvor Guds ord ikke har talt; mens ingen har nogen autoritet, hvor dette ord har talt.

Dette er ikke Kret; thi vi, som nu lever har ingen kredit for, hvad Gud gennem Luther udrettet; men vi er glad over at være bevaret fra alle nyere lærdomme, som har jultet den protestantiske kirke i en utalligbet av sletter.

B. G. P.

Offre sin Parahjertighed freiste Guds og ved Gjenfødelsens Vad. Titus 3, 5.

Hvem tør saa benegte, at Herren har nedlagt sin frelsende Raade i Daaben? Det staar jo klart: "Saa frelste os ved Gjenfødelsens Vad. Og hvis dette Ord ikke synes at være klart nok, fordi Daaben ikke udtrykkelig nævnes, saa siger Apostelen Peter, efter at have skildret, hvorledes Noah og hans Slekt — otte Sjæle — blev frelste i Vandet "Ovis Modbillede, Daaben, nu frelset os." 1 Pet. 3, 21.

Ja, det er klar Tale, som skulde synes at maatte overbevise enhver. Og dog gives der Menneker, som med Bibel i Haand søger at benegte, at Daaben frelser. Saaledes Baptisterne og mange andre Sæfter. "Det er umuligt," raaber de, "det tror vi ikke, det kan vi ikke forstaa." Dertil er at sige, at jeg forstaa det heller ikke, og det gjør ingen. Men jeg tror det, fordi Herren siger det, og det gjør enhver, som ikke formæster sig til at ville gjøre Herrens Ord til Vogn, men som er bleven siden nok til at tro uden at forstaa. Herren siger klart: "Daaben frelser," og det er alle Kristi ungdomme, troende Venner nok.

Men vil nogen med et oprigtigt Hjerte spørge, hvorledes Daaben kan frelste ved hvad Herren Hævner os der, saa vil jeg svare: Se i din Bibel allevegne, hvor den omtales, og du vil finde, at Daaben nævnes ingen steder, uden at der siges vunderlige store Ting om den.

Jeg skal saaledes blot nævne: "Omverder eder og endog af eder lade sig døbe i Jesu Kristi Navn til Syndernes Forladelse, og I skulle saa den Helligaands Gabe." Ap. 8, 2, 38. "Staa op og lad dig døbe og afvælte for dine Synder" Ap. 8, 22, 16. "I, som mange, som ere døbt til Kristus, have isort eder Kristus." Gal. 3, 27. "Som rensede Menigheden ved Vandbadet i Ordet." Ef. 5, 26. "I som ere ogsaa I omkkaarne med en Omkkaarrelse, som ikke er gjort med Haender, ved Afvæltelsen af Blodets levende Vægen, ved Kristi Omkkaarrelse, idet I ere begravne med Ham i Daaben." Kol. 2, 11-12.

Hvifaa det siges om Daaben, at ved den naar vi Syndernes Forladelse, naar Andens Gabe, blir afvælte, vaskede, afførte det levende Vægen. Hørte Kristus — afkommen som andre Udtruf for det samme, nemlig at Daaben giver os Del i Herrens og Blodets Fortjeneste og derved — frelset os.

Men nu gives der Menneker — ærlige Menneker, som slet ikke benegter dette og dog ikke har nogen Rigdom i Daaben. De har en Slags tro paa den, men det er mest en Grundfølelse. Til et sandt Men-

Anthony M. Arnison
NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6306
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
& C. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

Dr. C. Quevlie
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Byst.
 Kontortid Kl. 1-5 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7-8 e. m.
 Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Dr. Hyslin
 Office 1201-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Evenings and Sundays by
 appointment
 Phone Main 400
 Residence 824 No. 1 St. Main 500
 House calls made preferably outside of office hours.

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1625 National Realty Bldg.
 Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
 Søndagene Høje Aftale
 Tel. Main 7683, Madison 1003
 Tacoma, Wash.

Abonner paa
"Pacific Herald"
 Koster bare 75c pr. Aar.
 "Herald" udkommer hver Uge og bringer dig ophyggeilig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.
 Stüt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.
 Send os en ny Abonnement nu straks. Benyt følgende Seddel:

 Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for "Pacific Herald" fra
 Navn
 Adresse

 Gammel
 Ny
 Abonnent.
 Arbödigt,
 Navn.....

**THE MUSICAL DEPARTMENT
OF THE
PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.**

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The courses in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Afsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Afsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Deotning.

Mr. Deotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 12 weeks (1 lesson per week) \$18.00.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

Lutherisk Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Udbelling rundt om i Hjemmene, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Nyder og til Gamle og Soger, vil vi gjerne kan Ved til at hensede Opmerksomheden paa Lutherisk Bogmissionens mange udmærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Biskop og ledes med et ubetvælsomt Bidrag ved Samarbejde til Lutherisk Bogmission, Bergen, Norge.

Det Norske Emigranthjem.
45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, hør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Døren.

neffe skal det lyde. Lad det løse fra Hovedet ned i Hjertet, saa du med dit Hjerte hoiler i den fulde Raade. Og du skal se, at her er en Skilpe, som ingen „Storme“ eller „Bandsomme“ kan røkke. Det har alle erfaret, som er blevet saa igkkelige at de sit Raade til at tro Herrens Ord ogsaa angaaende hans Daab. Wen, kjære Venner, lad os saa staa fast paa denne Skilpe urokkelig indtil Forlovelsens Dag.

Mange vil stjæle vor Daab fra os. Det gaar jo alle Gjendebere ud paa. Og hvor frække og suelige kan de dog være, naar de søger at ville omkumle en staffels, saag Sjæl. Og vi har dernæst en Typ inde i vor egen Sjæl—den gamle Natur med dens Selvsøgt, der altid har det vanskeligt med at lade det være nok med, hvad Herren har sagt.

O, saa vær Vagt ved din Daab, du Guds Barn, at ingen stjaeler din Arelse fra dig!—(M. R. P. Madsen; indsendt ved D. E. S.)

(Gudsfrugt: Hæderbanighed, Sandhed, Fromhed.

Opfatter ikke Ederes Værn, men oplyder dem i Tugt og Herrens Formaning. Eph. 6, 4.

(Fort.)

Schubert fortæller, at han som 6 Aars gammel barn opvandrede af andre Gutter, med disse havde taget Narcisfer i Kærlighedsens Døve. Hans Moder saa alvorligt paa ham, og da han kom ind til sin Fader og saa barnets alvorlige Blik, lagde han Buletten paa sit lille Bord ind i Årøgen; den lugtede af Svand, han kunde næppe den væk.

„Stem hid til mig, Henrik“ lagde Faderen.

Jeg kom.

„Svorfra har du Narcisferne?“
Jeg laug og rødmede. Endelig fremstammede jeg:

„Fra vor Døve.“

„Der er ingen Narcisfer, hvor har du faaet dem?“

„Der Røde Vahr gav mig dem.“
Fader tog min Haand, saa mig alvorligt i Øine og lagde:

„Vahr har ingen Narcisfer; sig Sandhed, Henrik, hvor har du blomsterne fra?“

Jeg tilstod det nu med tilbageholdte Tænder. Han spurgte mig om, hvad Rødens Mærk havde gjort, da han havde taget min Bald og negtet det. Jeg lagde, at han havde stjaelet og læst. Jeg maatte læse det The Bud. Han lod mig stutte fra Mærk, hvad jeg selv her havde gjort, jeg maatte frem med Sprøget: „Jeg har stjaalet“ og saa gjerne mit karulige Sind end vilde fundet et mere

vekkende Udtryk, maatte jeg dog frem ogsaa med det skrællende Ord: „Jeg har læst.“ Fader fortsatte: „Du har læst for mig, din Fader, som har dig saa kjær; men ved du da ikke, at hvor vi saa end befinde os, og hvad vi saa end foretage os, saa er Gud omkring os og ser os, og hans bellige Engles Fine ere bevendte paa os. Du har altsaa stjaalet og læst — ikke blot for mig, din Fader, men ogsaa for Gud og hans bellige Engle. Først du altsaa i aften lægger dig hen i seng og imorgen tidlig og endnu mange Dage herefter, ma du bede til den Herre Jesus: „Af kjære Herre Jesus, jeg har grovelig syndet mod dig. Jeg har stjaalet og læst for min Fader. Tilgiv du min Synd, og stob i mig et nyt Hjerte, og giv mig en ny fladig Haand ind i mig, at jeg ikke mere maas lunde.“ Nu grad jeg meget.

Min Fader lagde: „Se, nu groder du bitterlig, og heri gjør du ret. Synden er bitter. Det viser Gud os ved den Straf, han har lagt paa Synden. Naar unge Pøen have fundet, straffer Gud dem ved deres Faders Arm, for at de skulle smage, hvor bitter Synden er. Derhenne ved Hælsens staar min Staf; gaa og bring mig den.“ Jeg bragte ham Stoffen og modtog af min Faders Daand den velfortiente Røvelse. Om denne ellers saa tunge og stærke Daand lugtede mig meget eller lidet, det ved jeg ikke mere. Men det ved jeg, at Stroffen ikke gjorde mig saa ondt som den Røvelse, at jeg havde bedrøvet min Gud og læst for min Fader. Det hele havde en dyb og

Lutherisk Bogmission, Bergen, Norge, sideler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sangs. Indtækt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore. Vens, billige Værker for Rejsende tag ind paa The Stephen Home (det gamle Hjem for unge Vænder) Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

Opdrag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse Linier

J. F. Visell Co.

1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Bergeson, H. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306.
- Blakkaas, I., Box 175, Rockford, Wash. attle, Wash.
- Delgum, H. E., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4397.
- Borge, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
- Bornup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, California.
- Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Brelvik, G. J., Genesee, Ida., Route 2-Box 20.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Evjenth, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.
- Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, J. C., 1915 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Groensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.
- Karstad, B., Parkland Wash. Phone 7884-J-3.
- Heimdal, O. E., Fir, Wash.
- Hellekson, O. C., 819 No 2nd St., No Yakima, Wash.
- Hendriksen, Geo. O., 425 E. 16th St., Portland, Ore.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johanson, J., 294 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1454 Iron St., Bellingham, Wash.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Nesto, Th. P., 417—45th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4279.
- Pedersen, Rev. N., 1107 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Prona, Past. H. A., So. 218 Chandler St., (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Prona, O. J. H., 5619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., Port Madison, Wn.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Steb, H. A., 1216 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavior, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavior, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wanberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Andrew Leknes, Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem
- 1445 Moore St., Bellingham, Wn.
- Guard, K. K., Kasserer for Parkland Barnshjem, Parkland.
- Nelson, Miss Ida, Bestyrerinde for Parkland Barnshjem, Parkland, Wash.

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries = Hay

Feed

and Hardware

Tel. Madison 173-J 5.

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct

P. Oscar Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

lang Efterretning i min unge Sjæl. Vogn lautes mig nu skammelig. Verligt bejende jeg tiden, naar jeg havde fejlet, og min Fader sagde da: „Fordi du saa oprigtig og samvittighedsfuld bejender din Feil og angerrer den, saa skal du være tilgivet uden Straf.“

Men skal man med Guld bygge Børnet for Vagn, saa man selv foregaa med Sandhedens Exempel i alle Ting. Tillader man sig smaa Vagn, sde disse sig lid i Børnets Sjæl. Hæder og ærlig Hæder er en uafviselig Forordning paa enhver Arbeten. Hæder dit Barn, at du taler anderledes om Folk i deres Hofmat en virkelig Paavirkning paa Bør-

end Frabærelse, at du drejer dine Ord, efter som Vinden blæser, saa lærer du det at lyge, og saa taber det sin Hjelpe for dig. — En Mand plejede at sige sig borte, naar Kogen kom, saa han ikke vilde tale med, og Sømmen, en tredten Aars Gut, maatte sammenlæder paa Befaling udføre denne Vagtsjonesse. Da hun nu engang var kasket af Faderen for en Vagn, sagde han forbitret til sin Moder: „Hø'r Haar mig for, at jeg gjør, hvad han selv gjør og lærer mig at gjøre.“

Vognen er af Djævelen; Dulleri er afsløggere for Herren end alt andet Ondt. — Naar smaa Børn med muntert Sind og levende Indbildningskraft, i Morfob og Stang, med paalagen alvorlig Vime fortælle faldidigede Historier, vil en forstandig Fader og Moder forstaa den Ting; men blive de større, vogte man sig for, at de ikke, ved at digte Strauer og fortælle Historier for Morfob, vænne sig til at blive virkelige Vagnmagere.

Denne Underdanighed og Erførg for Forældrene, som vi her have omhandlet, og som man vilde sig i ægte Sanddrubed og hjertelig Lydigbed, er den barndlige Gudsfønglighed første Form. Vagter megen Vagt herpaa, I Forældre. Hvorfor forsvigt Ederes Børn kunne være, varmtfølsomme eller kolde, høstige eller rolige, stille eller itoende, Koldgr eller slaptige, begavede eller ind-Teenske, dette staar ikke i Ederes Vagt, men lad dem lære Lydigbed og Sanddrubed, det staar til Eder, det ligger I ved Guds Raade, og det er mere end al det andet; lad dem tidlig lære at adlade og taal aldrig Vagn hos dem; hvad Børnet lærer eller ikke, saa lad det lære at lyde og at tale Sandhed. Ell saa igjen nem Ringre hermed, vi ved, hvorledes det kommede sig. Suther vilde heller have en død Søn end en uldig Søn.“ Augustus Als draber ikke Børnet, men Egenindighed og Vagn ere Orme, som æde dets Hjerte — Vag ikke an paa at opvække hærse religiøse Følelser hos Ederes Smaa. Det pleier ikke være vanskeligt at fremkalde rørende Forestillinger hos Børnet om Himmel og Helvede og derved sætte dets Hjerte i høstlig Bevægelse; men Stristen veldeder ikke hertil, og hos Børn med megen Følelse og levende Indbildningskraft er det viselig farligt. Deres Heligim bliver da let et Følelses-Itv der mangler Fasthed, et Skafon, der høstlig skyder frem, men ligesaa snart dør; Vioskræfterne vogte ikke berøved, men opbruges for tidlig, og der paafølger Slappelse med Tilbagefald i Sløvhed og Dorfshed. Ikke

nets Hjerte og Følelse maa forstummes; men ingen Forcering dermed. Lad Børnen i den bibelske Sandhed, som i al sin Simpelted skal indprentes i Børnet, udrette det. Hovedsagen ved Børnets Hjerteliv er og bliver, at det lærer Underdanighed og Sandhedskærlighed, saa det lever i inderlig Lydigbed med sine Forældre og samvittighedsfuldt flyr af Mandhed og Vagn. Om vor Herres Jesu Barndom er han lidet berettet, og dog, hvor meget er der ikke sagt derom i disse Ord: „Saa gik ned med dem og var dem underdanig“ (Luc. 2, 51). Lad det samme siges om vore Børn, ja lad dem lære Underdanighed mod Forældrene, saa de vandre for deres Kajsu som for Guds og i hjertelig Erbsdigbed oprigtig høje sin Vilde under deres De Sandheder, som indplanles i deres Forstand, skal nok da give Hjertet Liv og drage Sind og Følelse mod Himlen.

Tal tidlig med dit Barn om Gud. Lad den lille Naand tidlig kunne pege opad mod det Høie og vise, hvor Gud bor. Lad dernæst Børnet vide, at Gud er om os allesteds og ser os, om vi end ikke ser ham, og lad det saa Indtrokkes af, at I Forældre gjøre Alt for Guds Kajsu. Rigeom en Guldsmæds Gjærning værer hans Die Guds Navn paa al hans Gjærning. Derfor Forældrene i hjertelig Enfoldighed tage Alt som af Guds Naand, tale Gud for hver god Gave og behandle Alt som Herrens Eiendom, saa gjør dette et uudslutligt Indtryk paa Børnet. Da viker et nærligt forklarende Ord om Gud af Faders og Moders Mund med vidunderlig Vagt. Saaledes skal du lære dit Barn at hellige Guds Navn.

„Det udvortes Menneske skal ikke gaa ledigt og dømt sig, men være flittigt og altid passe sin Dont med Arbeide, Omtanke, Zover og Omhu, saaledes at Hænderne altid have Noget at gjøre; men Hjertet skal mit i og under Arbeidet fukke og roobe til Gud om Hjalpsog Velsignelse, saa at altjaa, medens det udvortes Menneske har med Arbeidet at gjøre, Hjertet imidlertid istedetfor at gaa besværet opsender sin Bøn til Gud“ (Salmer). Saaledes skal du selv gjøre og saaledes lære dit Barn. Om Morgenen og Aftenen maa det bede sine smaa Bønner, Føderfor og saadanne Vers som f. Ex. dette Morgensvers: „Gud, som Børnene har hørt, se til mig, som liden er! Hør den Bøn, min Moder bad! gjør mig lykkelig og glad! Hændes Lærer du forstod: Lad mig blive from og god!“ — og dette Aftensvers: „Nu lukker sig mit Die, Gud Fader i det Høie i Varetagt mig tog! Fra Sønd og Sorg og Fare den Engel mig bevare, som ledet har min Fod idag!“ Desuden med ubevænte Ord, som man foresiger de ganske smaa Børn, men som Børnet selv hunder, naar det bliver lidt større. Har Børnet om Dagen været usikkert eller er noget særdeles Glædeligt indtraffet, kan Joodant med Gavn erindres i Aftenbønnen. — Altid lære Børnet at talke for, hvad det saar. — haade Gud og Mennesker. Altid bede foran Maaltidet og altid talke for Maden, først Gud og vænast dig. Hvor der er lidt Guds-lyngt og Tagt i Huset, talke Alle i Forening Gud, for de forlade Verdet (det er sunst, at Gudsfaderen eller en af Børnene gjør det med lydellige Ord), og Børn og Tjenere talke dernæst Forældrene. (Fortf.)

Pacific Lutheran Academy and Business College.

En ypperlig Skole for GUTTER og PIGER. Specielt Kursus for saadanne, som vil lære Engelsk. Udmerket Forretningskursus. Ypperligt Musikkursus.

“Fully accredited by the University of Washington.”

En billig Skole. Udmerkede Bygninger. Sund Beliggenhed. Dygtige Lærere.

212 Elever ifjor.

SKRIV EFTER KATALOG.
PROF. N. J. HONG, Parkland, Wash.